

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Gazetă csc de 2 ori: Mercurea si Duminecă, Fătă, candu concedu ajutoriale. — Pretiul: pe 1 anu 10 fl., pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu $2\frac{1}{3}$ galbini mon. sunătoria.

Anul XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. II.

Brasovu 186 Februarie

1871.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.
Transilvania.

Telegrame.

Bordeaux 15 Febr. Adunarea nationala, dupace se constitui, trecu la verificarea alegerilor. Protocolele de alegere dela Renulu de susu si de diosu casiunara manifestatiuni de sympathie caldurose. Presedintele dechiara, cumca in 16 se va constitui regimulu, care va ave misiunea a tracta in numele adunarei generale si alu tierei despre pace seu continuarea resbelului. Poporul adunat intempină pe deputati cu vivante pentru republica. Partit'a moderata e precumpanitoria.

Garibaldi -si depuse comandatulu, cerundu-si dimisiunea dela regim si o primi pe langa recunoșcientia servitilor facute pentru tiéra si republica. Favre depuse plenipotentia regimelui, cerundu alta noua. Membrii regimelui remanu pana la constituirea altui regim. Favre ceru vóia dela adunare spre a se reintorce la Parisu pentru continuarea pertractarilor. Adunarea primi regulamentulu camerei din 1848 si 51 celu republicanu.

Londonu 17 Febr. „Times“ reportéza, ca conditiunile de pace din partea Prusiei suntu mai paciu incordate si, de se voru primi, prusianii nu voru mai intra in Parisu. Dela Versailles se repara, ca fortulu Belfort a capitulatu in 15 Febr. Garnison'a a esitu libera cu armele si bagagi'a.

Berlinu 17 Febr. Din caus'a neintreruptelor armari in sudulu Franciei si conchiamarea clasii de etate din an. 1872 la arme numai 5 dile se prelungi armistitulu. —

Brasovu 17 Febr. 1871.

Politica practica, seu cum merita ea a fi numita din punctulu de vedere alu moralitatii, politic'a siréta, politic'a oportunitatii, politic'a intereselor seu cameleonica, o definéza unu justu asia: Politic'a practica e unu sacu de prefacatòrie ale barbatiloru de statu, e istetime draconica a te folosi de momentele presentului pentru castigulu viitorului, e diavolulu impelitiatu, care nu crutia nemica, pana candu pune la mana pe toti si pe töte, ca se-si scotia castaniele din focu cu degetele altora, e vorba dulce, care ascunde intenționea la fapt'a dolosa, e cersitorulu, care ambla a te fura, e mati'a (pisic'a) care orcum si or' din ce inaltim'e o vei arunca, ea cade totu in pitioare, e carnificele dreptatii si alu adeverului, e celu mai neecorabilu dusmanu alu sentimentalatii.

Unu scriitoriu germanu dice: Caracterulu unui barbatu de statu si consecintia lucrariloru lui nu sta intr'acea, ca se remana creditiosu opiniunei de mai nainte si dupace s'au schimbaturi timpulu si relatiunile, ci in istetimea de a se folosi de momentu si care scie a se da dupa pera, candu vede réu'a si candu sosesc momentulu, ca cu sacrificia pucine se castige scopuri mari. Unu diurnalista politic laudá mai eri pe maghiari, ca su politici forte practici, ceea ce o dovedira, dela 1861 pana in 1866, candu mergea mereu la diele convocate, cu töte, ca nu recunoscerea basea formale de dreptu a dietei; der' deoparte facea presiune asupra Austriei priu aliant'a emigrantiloru

loru cu Prusi'a, pe candu de alta parte o strimtorá la restituirea autonomiei tierei si tandem reesira. Intocma se aratara maghiarii politici practici, candu mai eri in delegatiune cu tota simpathia notorica catra Francia se dechiarara deodata, cu majoritate mai unanima, pentru a-si asterne relatiuni amicabile cu Germania, parasindu politica de sympathia, pentru interesele, ce vréu se le castige in Orientu cu ajutoriulu Germaniei etc. Dér' acum, candu ar' mai invince francesii, ei ér' ar' trece in castrele loru, că se se faca interesanti că eroi de libertate. — Dupa acésta scriitoriu deduce, ca, cine vre a face politica practica, trebuie se o faca cu mintea, der' nu cu anim'a cum o facu celealte nationalitati parasindu terenul de actiune.

Acum cu privire la exercitarea politicei practice. „Magy. Ujság“ tramise formate de petitiuni priu tota Ungaria pentru a culege subscrieri la cuprinsulu petitiunei, prin care, dupa interpellarea lui Irányi, se provoca regimulu a lucra că Franciei sei midulocésca pace ecuitabile. S'a uitatu consecintia in politica, ca tota diet'a a primitu de bine asternerea calei la amicitia cu Germania, că si delegatiunile ambe.

E caracteristicu, ca in momentele de facia politicii practicei se temu de altii si mai practici. Asta o dice „P. Napló“, vorbindu despre urmarile noului min. din Vien'a, ca elu le va amenintia liberalismulu cu caderea lui Beust, si ca reactiunea, care a intratu in actiune, -si va exercita influintia si asupra Ungariei, pentrua politic'a cea practica a nemtilor si acum victori'a seu caderea libertatii si domnirea castelor singurite (nationalitatii?) in monarchia.

Partit'a domnitória din Vien'a a si inceputu ér' cu politic'a practica, speculandu cu mare finetie, cum s'ar poté viri o desbinare catu de lacunosa in sinulu partitei lui Deák, că imparechinduo se-si veneze scopulu (politicei practice), dice totu „P. Napló“.

Astadi noulu ministeriu se considera că celu mai practicu in politica, ca-ce are plenipotenti'a tuturor denumirilor. Se crede, ca apropiarea Rusei la alianta cu Austri'a inca nu e departe, dupa ce a departat Austri'a influintia polóna dela politica presenta prin denumirea acestui ministeriu, care e unu contratorentre resolutu si in contra apropiare de Prusi'a. (?)

Acum, dupace dualistii se pronunciara in legislative pentru amicitia cu Pruso-Germania, cine va fi acelu politicu si mai practicu, care se dè a scôte castaniele din spudia pentru contratorentrele prusianu; că apoi cei ce s'au dechiaratu se fia scutiti de amenintari eventuali. — — —

M. Osiorheu 22 Ian. 1871.

Multu St. Dle Redactoru!

Recercata de mai multi membri — maghiari — ai reunii juridice locale, că proprietaria fóiei politico-scientifice „Székely hirlap“, spre a primi asupra-mi conducerea revistei romane, der' mai veritosu sentiu-mi patrioticu, insuflandu-mi aceea firma creditia, ca prin infirarea productiunilor virtutei romane, voiu se contribuiescu — dupa fragedele mele facultati — la indreptarea parerilor stingace, ce strainii — pote si din necunoscerea relatiuniloru nostre nationali — le sustineau mortisius despre noi, dandule astu-modu — prin deductiune — a scire, ca intr'adeveru suntemu demni de fratiestatea

si faptic'a egala indreptatire bucinare in principiu totu de atatea ori fara efectu, care alcum noue — et pe lege, et de jure — ne competu; si ca despotismulu sectelor heterogene, arogantia aristocratica si prerogativele feudali, astazi pentru si facia cu noi suntu numai nescari atribute unilaterali si fictiuni ridabile, cari numai potu perdura: — m'am resolvat — pre langa obligamentu de recompensa din partea susuatinsei reunioni — a luá parte la colaborarea aceiasi fóie, respective a sustiné revist'a romana intr'ens'a, contribuindu totodata — amesuratu conditiunei fóiei — si la analitic'a aplicare legilor sustatatorie, ceea ce — de voi si favorit — cu placere o se reproducu si in „Gazet'a Transilvanie“ (*).

Dér' inse, la intreprinderea acesta, dupa parerea mea — că iniatiiva — pentru toti patriotii intr'asemenea ponderosa si de mare interesu, amu trebuinta neevitavera, de anumite foi romane conscientise construite, precum e si aceeasi prin stimulatua redigeata; deci via sperantia me nutresce, ca, prin acesta trimitendu-ve anticipative Nrii fóiei nostre pana in presente emanati su 1-8 incl. inclusi, — precum alti sp. dni redactori, intocma si on. dvóstra — considerandu scopulu intreprinderii mele — nu veti pregetá — in schimb — a me subventioná cu meduosulu organu „Gazet'a Transilvanie“ adresandu-ve ori subscrisului — in loco, — ori respectivei redactiuni.

Totuodata, pentru de a fi — prin surgererea materialului — la casuri coincidente sprijinitu si din partea on. publicu romanu, me rogu a-mi introduce acésta modesta-mi recusitiune si in colónele illustrei dvóstre fóiei („Gaz. Trans.“).

Incredintiatu despre recunoscut'a bunavointia, sum cu devotamentu alu sp. dvóstre stimulatoriu

Ioane Gor'a m/p.,
concepistu de adv.

Principiulu conducatoriu?

Nu reflectam alta la provocarea de susu, de catu, ca pe arapu, de l'ai spela catu de multu, albu nu lu vei face; nu intielegem aici pe natu-ne seciuésca, care că democratia inca are lupte neplacute cu partit'a insielatoria, ci intielegem a politicii cei, cari se nutrescu singuru numai cu si-retie, tiesendu intrige si configundu chiaru si la corumperea moralitatii in popóra, inhabtiandule si iritandule intre olalta — cu scopu de a le castiga in servitiulu saretiei loru — că se se persecute in-tre sine chiaru si atunci, candu traiescu in convincerea, ca au a lupta in contra unui si aceluiasi inimicu, alu libertatii si prosperitatii comune, ma si ali vietiei nationale politice comune, fara de recunoscerea careia in Transilvania nu va cresce érb'a infratirei si a concordiei nici odata. Din acestu punctu de vedere si de purcedere, spre scopulu de a trage diosu peliti'a de pe ochii orbiloru — celor de o sorte cu noi, — cari mergu mereu ca ra grópa existintiei vietiei comune, aici in insula a-cesta espusa de töte laturile ecsundarei torrentelor furiose, din partene ve apromitemu totu concursulu si sprijinulu, cu töte, ca suntemu de **tare credinția**, ca romanii din Austro-Ungaria nu voru poté prospera permanentu in vieti'a loru nationale politica si in perfect'a egalitate de dreptu, pana candu nu se voru asiedia statornicu pe pitioarele sale, pana candu proviedinduse celu pucinu cu o singura cununa de totu felulu de institute in limb'a sa, nu voru fi in stare se faca concurinta seculariloru saretii intru töte, ma chiaru si in saretii a loru politica: pana candu orce denariu, munca si sacrificiu alu romanului nu va inceta a ingrasia numai cerbici'a antagoniloru seculari, candu te chiama sub pretecstu de interesu comunu la sacrificia, pentrucá la resultatulu loru, la beneficia se te eschida că pe

*) Voru fi bine venite. — R.

unu cersitoriu molestosu, cu toté, ca ceri din ceea ce ai datu in man'a cea sparta.

Deci se predicam si se convinsemu inainte de toté pe romanu, ca numai atunci va poté deveni respectatul de alte limbe, candu le va impune cu unirea poterilor intre sine la orce intreprinderi inaintatorie de cultur'a nationale romana; candu credintosi devisei: „Ajutati romane, ca numal asia -ti va ajuta si Ddieu“, vomu da loru si lumiei dovada, ca amu devenit la conosciinta de sene, care e, candu unu poporu se pote entusiasma la orce intreprindere nationale, fara de care remane pe strata si cersitoriu la usiele strainului si in patrimoniulu seu!; candu vomu emula (candu ne vomu intrece unii pe altii) nu in luxu vanitosu si pismatarii, cu care ingrasiamu alinii, ci intrecundune unii pe altii a face bine, a sacrificia dela osu, pentru ca se ne potemu proovedé mai antai cu toté institutele cele de lipsa unui poporu cu aspiratiuni civilisatorie; si atunci de sene se voru domestici toti antagonii nostri si politici, si eclesiastici; altfelii nici odata. In asta directiune se ne consumamu mai inainte toté poterile nostra, ca-ce orce resultatu seceratu va fi numai alu nostru si modicum modico additum magnum quid efficit. Pentru natiune toté, ér' pentru amicii ei recastigandi, principiulu conducatoriu se ne fia: numai pretiulu concordie i la lupt'a in pericululu comunu. — Sic itar ad astra! —

Multu on. Dle Redactoru!

Amu ajunsu la atat'a conosciinta de noi, se ne adoperamu a inventá, scrutá, marcá si aplicá feliurite idee, media etc. spre a ne smulge odata din statulu, in care stagnamu, a ne aventá pre incetulu, treptatu si redicatu pre acelu terenu alu civilisatiunei, care lu pretende demnitatea nationala.

Scimu si acea, ca natiunea fara cultura nationale intelectuala, carea conditionéza buna starea ei materiala, in casulu celu mai favoritoriu, déca nu se va perde diu seriea poporalor, va fi totudéun'a cód'a loru. Va fi in veci instrumentu de sinucdere contra conosciintei si demnitatiei sale. De acea:

Considerandu starea nostra esceptionala in toté punctele de vedere, in carea ne au aruncat in nalt'a jurisprudentia a stapanilor situatiunoi;

Considerandu starea materiala a celui de antanu faptoru vitalu si datoriu de tonu in cultur'a nationala — scól'a —;

Considerandu declaratiunea solemna a autoritatilor nostra supreme scolastice pronunciata parimente in 1868 in facia domniloru dilei pre langa sustienerea scóelor confesionale, cari respingu dela sene legalmente orice pasu activu de dreptu straneu, afara de inspectiunea de statu;

Considerandu, ca cele 5% eruare si ecsecutate de pre pelea nostra, se aplica pentru scopulu altor', nu alu nostru;

Considerandu, ca insasi legea scol. ministeriale salutaria in genere, admite atata generalitate in sene, pre catu au fostu de generali si principiele, cari au produs'o, prin urmare nu prea recomenda-bila in aplicatiuni particulari facia cu scóele nostra poporale atatu de distruse; adaugandu si acea, ca dintr'odata e imposibilu a obtiené concurrentia scóele nostra confesionali, eschise de subventiunea statului, cu scóele comune;

Considerandu urgisitulu si afurisitulu scopu celu venéza respectiv'a lege;

Considerandu eclatantulu efeptu alu natiunilor progresate prin natur'a astorii feliu de recugetari proprie la institutiuni filantropice;

Considerandu, ca ranele nostra in respectulu culturei se voru vindecá radicalu in scurtu prin inaltele dispositiuni fundamentali scolarie de catra tienendulu congresulu metropolitanu ca foru supremu competente si legalu in cestiunea scolaria, ma, considerandu la legionulu nostru de esigintie, posibilu a se delaturá numai prin scól'a bineorganisata;

Considerandu, ca cu idea de reunioni pre spino-sulu terenu scolasticu seu nu ne-amu familiarisatu toti; seu la casu de asia, suntemu pucinu capabili de realisarea ei, de nu, se totu inculpamu impregiurarile, se le timbramu de critice si nefavoritorie, ce a mai aserá ar' fi neopportunu, ma chiaru lucru bizaru;

Considerandu mai departe zelulu, ce se manifestéza seu a inceputu a se manifestá si ventilá in foile publice de catra — in esceptiune — unii barbati devotati invenientului poporalu, ca caus'a nationala s. a. m.: voliu a reveni cu permisiunea dtale Dle Redactoru asupra unor sorgenti de amelioratiune in cestiunea scóelor nostra poporalu con-

fesionali. Sorgentii voru fire: Frecuentare regulata cu aplicatiuni puniarie; infinitare de fonduri scolastice comunale si parochiali si districtuali seu protopopesci.

Premitu din capulu locului, ca nu amu pre-tensiunea a fi urmarit nici in generalu, nici in specialu relativu la obiectulu, de care me ocupu, dór' nu mi e permisu incatul e posibile a renuncia pretensiunea, ma chiaru, de obligatiunea si datorinti a ce o amu, ca filiu alu natiunei si ca instructore, a nu contribui dupa poteri, a nu suleva si discutá cestiuni de interesu comunu eficace.

Dupa acest'a inducere te rogu Dle Redactoru impreuna a primi spre publicare in colónele vetranei „Gazete“ urmatóriile proiecte:

Projectu

pentru imbunatatirea starei instructive si materiale a scóelor poporale apartienutórie protopopiatului gr. cat.

SECTIUNEA I.

Frecuentarea scólei.

§ 1. Fiacare parente, tutor ori stapanu e in-datoratu a-si tramite pruncii la scól'a poporala dela etatea de 6—12 ani inclusive, si dela 12—15 ani (art. 38 1868 § 1).

§ 2. Se dispenseaza pruncii intre anii obliga-mentalului, candu suferu de defekte naturali si intelectuali.

Dispensarea pretende a fi comprobata si legi-timata din partea medicului seu pentru totudéun'a seu temporariu (§ 117 leg. scol.).

§ 3. Parentii, tutorii ori stapanii, cari nu voru corespunde § 1 adica, cari nu si voru tramite pruncii la scóla, se voru pedepsí (leg. scol. § 4).

- a) Cu multeta de 50 cr. v. a. antania 6ra.
- b) Cu multeta indoita ad. cu 1 fl. v. a.
- c) Cu multeta de 3 fl. v. a.
- d) Cu " 4 fl. v. a.

§ 4. Pedepsele cuprinse in §-lu precedente se intreprindu si ecsecutu de senat. scol. comunale insocin de politia s. oficiulu comunulu, ér' la casu contrariu, se va cere intrenirea deregatorii politice civile.

§ 5. Déca se dau parenti, tutori ori stapani, cari nu cedéza necesitatii a-si educă pruncii loru, senatulu scol. com. are se i convóce inainte spre remustrare rigorósa in dóue Dumineci dupa olalta, spunendule, ca comitu celu mai mare abusu de dreptulu loru, nu suntu parenti adeverati, nu capi de familia, nu creatori de ómeni, ci prostituati, criminali catra natiune, omenire si intréga societatea omenescá.

§ 6. Candu din nefericire mulctele indicate in § 3 si rigorositatea remustrarilor § 5 n'ar fi suficiente, senat. scol. com. va dispune, ca pruncii celor ignoranti se se conduca la scól'a de unu a-gente alu politiei s. oficiului comunale.

Parentii, tutorii ori stapanii in intielegerore cu deregatoria comunala se se condamne:

a) La multeta pronunciata de acelasi sen. in proportiune cu averea loru.

b) Candu ar' fi fara midiulóce a platí se se condamne la inchisóre 24 ore, seu constringa la munca in profitulu comunei ori scólei.

c) Se se eschida dela administratiunea seu par-ticiparea beneficielor comunale politice.

d) In urma se li se interdica indeplinirea vre-unei functiuni eclesiastice.

§ 7. Déca punitiunile si remustrarile § 3, 5, 6 voru remaine fara efeptu, senat. scol. com. va relatá senat. scol. districtualu, si voru starui im-preuna cu deregatoria politica pentru un'a curatela particularia, carea se ingrigésca de educatiunea pruncilor pe contulu averei celor ignoranti (§ 4 leg. scol.). —

(Va urmá.)

Dela diet'a Ungariei.

Mare mahnire si indignatiune a produsu intre celealte nationalitati ale Ungariei la romani con-vincerea din rubricele bugetului pentru comerciu, industria si mai cu séma economia de campu. Se lasamu institutulu montanicu si de forstieria din Schemnitz, si celu de economia mai inalta din Altenburg, pentru care din urma se puse in bugetu sum'a 52.900 fl., si in sied. din 7 s'a si votat, ca acolo se propunu sciintiele si nemtiesce si un-guresce, nu in se si romanesce, dór' apoi pentru maghiari se mai sustieni inca asemeni institute si la Keszthely cu 34.700, la Debrecinu cu 41.200 fl.

si acum in Transilvan'a la Colosmonosturu cu 44.500 fl. pe anu, toté totu numai pentru maghiari, in limb'a loru numai, pe candu se astépta, că dela aceste institute agronomice, economice, se nu se eschida nici o natiune, cari contribuiescu cu sudórea sa la venitulu statului, de unde se sustienu, si totusi romanulu si celu plugariu e eschisu, pentruca limb'a lui nu se afla nici intr'unulu că limb'a propunetória, si in limb'a strina elu nu e in stare a intielege si a se folosi nici de aceste institute chiaru intru nimica, pentruca limb'a ungurésca la fii plugarilor nu e limb'a intielésa, si candu vreau plugariu romanu ar' vre se invetié agronomia, trebuie se desperezze a se si resolva, ca-ce mai antaiu ar' trebui se invetia limb'a ungurésca celu pucinu 5—6 ani, că se pote ceva intielege propunerile in scól'a agronomica-economica, de care folosinduse se-si pote lueră mai cu succesu pamentuln, că se aiba de unde contribui la tesaurulu statului. Asia se scar-besce romanulu pana in sufletu, ca dela vladica pana la opinca e asemene amenintiatu a remaine seu in totala ignoranta că **vit'a**, seu a se desnationa-lisa de sil'a legilor maghiare! Atata indiscretia facia cu nationalitatatile va striga resplatire in ceru si apoi acésta chiaru si in Transilvan'a, unde mai-oritatea locuitorilor e romana! — Totu asia e si cu scól'a agronomica din Hradek, cu institutulu de crescerea vierilor din Dioszeg, si de crescerea cali-lor, pentru care se votara 2,310.000, fara că romanulu se se poate folosi de ele cu usiurintia egale. —

Uniunea. In siedint'a din 8, dupa ce se se primira rubric'a postale cu 4,017.790 si cea tele-grafica cu 1,411.000 spese si 1,112.000 fl. venit, une rubrice mai mici si estraordinariu la acesta ministeriu, veni inainte si uniunea Transilvaniei că Pilatu in credeu: Antalfi ceru adica a se face te-legrafu dela Ciucu la Gyergyó-Szt.-Miklos; Berzen-czey si L. Pap facura imputari, ca Transilvan'i se tractéza prea masteru, camer'a se faca ceva si pen-tru ea, ca altfelii ómenii voru incepe a-si musca budiele, pentruca au primitu uniunea, si voru in-cra, că se se resfaca.

L. Csernátoni róga pe ardelenii (maghiari numai) că se nu vina inainte totu cu uniunea, si cu cartiri, de tractari masteru pentru Transilvan'a, ca-ce lucra numai pe man'a micei (?) partite, care se stanjinesce in contra uniunei. Propunerea lui Antalfi totu cadiu, si incepe a se dori de diua. — Apoi incepù desb. gen. despre buget. min. de ju-stitia, cu ord. 3,875.300 fl.

Apropos inse cu „uniunea“! In Dev'a se adunase in 4 Febr. sub presied. comitelui s. Lad. Barcsai comit. comitatului, că se se intielégă despre numerulu judecatorilor si se remonstré in contra despartirei cercurilor Almás si Gyógy dela comitat. Chiaru si partisanii regimelui cartira, ca „Transilvan'a“, cu tota uniunea, se tractéza masteru, aruncandu-se numai cate o coja ici colé, ma se maltratéza, mai adaugandu: éca e uniune si rusinea rusineloru, ca pe candu in Ungari'a are unu presied. jud. 1600—2000 fl., in Transilvan'a are numai o 1000 si asesorii 7—800, ér' in Ungari'a 1400—1600, ca-ce jurisprudentia e totu una si ici si colo, frigulu e totu atatu de mare, cum se se justifice acésta tractare neegala? Acésta o ci-tim in „H. Ztg.“ si o adaugem aici, că documentu unionisticu. — Dér' inca unu apropos! In Clusiu studiosii vrura a serba unu „balu unionis-ticu“. Hegedüs, fetioru alu unui popa reformatu, dice in adunarea de preintelegerere, că se se decida, ca aici nu suntu grafi, baroni etc., ci numai frati e-gali. Fetiorulu cont. Franciscu Béldi ei respusne: N'amu venit se fraternalisamu, ci se ronduim bă-lulu. Si propunerea lui H. de uniune se scobor la jadu. Timpulu face, si elu resface prin ómenii statornici. —

Adunarea deputatilor

Romaniei libere, siedint'a de Vineri, 30 Ianuariu 1871.

Tribunele camerei gemu de unu imensu si im-

bulditu numeru de auditori; multi stau prin curte si pe la intrari.

Deputatii se consulta in siedintia secreta in anticamer'a salei de siedintie publice, pana la ora un'a $\frac{1}{2}$ dupa amedi, candu siedint'a se deschide, sub presedinti'a dlui G. Costaforu presedinte. Presenti 109 dni deputati. Dupa comunicate:

D. Cogalniceanu observa, ca au a se discută grave cestiuni si representantii capitalei ar trebui se fia representanti in numeru.

La ordinea dilei fiindu interpelarea dlui N. Blaremburg, i se da cuventulu.

D. N. Blaremburg: Ceea ce me aduce la aceasta tribuna, nu este increderea in fortiele mele, ci numai importanti'a esceptionale a cestiunei ce-mi propriu a tracta si solemnitatea ocasiunei.

Redicu glasulu astadi ca se indeplinescu, o detoria imperiosa, o detoria austera si ingrata si acesta fara a-mi face cea mai mica ilusiune asupra respunderei, neajunsurilor si primejdielor ce o insocesc fatalu, si pe care declaru, ca le primescu mai din nainte, si fara a cere de a le impartii cu nimeni.

O facu fara ilusiuni der' si fara slabitiune?

Voi se intrebu pe d. primu ministru si presedinte alu consiliului, cum n'a desmintit inca pana acum prin vocea „Monitoriului“ o scrisoare iscalita Carolu, si care face in acestu momentu giurulu presei, scrisoare, care nu este decatu pe de o parte unu recusitoriu in regula in contra natuinei si a pactului fundamentalu, er' pe de alt'a unu programu diu cele mai alarmante, si care dupa mine nu poate se fia decatu apocrifa.

Ea e aprocrifa, pentruca nu e un'a macaru din assertiunile ce contine, in contra careia faptele se nu proteste cu energie.

Ea e aprocrifa, pentruca nu acel'a, care a declaratu atingunu pentru prim'a ora pamentulu nostru, ca din acel momentu a devenit romanu, ar putea, dupa ce a tienutu in mani cinci ani destinele acestei tieri, dupa ce a impartit cinci ani buna si reu'a ei fortuna, se ne dica, ca unu puternicu magnetu lu atrage spre o alta patria, ca acel magnetu n'a incetatu unu singuru minutu de asi eserctat influenti'a sa.

Ea este aprocrifa, pentruca nu acel'a, caruia i amu oferitu splendorcea unui tronu, ilustratu de atati principi eroi, de atati principi virtuosi, si animale a cinci milioane de romani, ar' puté se ne taseze de ingrati, si acesta atunci pe candu poate n'a avutu inca ocasiunea a ne dā in schimb.

D. presedinte alu consiliului, asiu ruga pe onor. oratore se se tieni in terminii constitutiunei. Domnitoriu a datu tieriei persoana sa, viitoriu seu, totu ce putea dā mai multa.

Voci: Respectati cuventulu oratorului.

D. Eugeniu Ghica: La plus bellejeune fille ne peut donner que ce qu'elle a.

Presedintele adunarei: Amu tota spauri'a in sentimentele de iubire si de patria ale dlui Blaremburg si speru, ca dsa se va tiené in convenintele constitutionale.

D. N. Blaremburg: Primescu, dle presedinte, se fiu censuratu dea s'ar dovedi pana in sfersitu, ca amu esit din marginile cuviintielor parlamentarie, pana atunci inse ceru se nu fiu intreuptu. Discusiunea dicu unii nu e constitutionale, der' ore faptulu elu insusi ce discutam este elu constitutionalu? Nu vedu érasi ce este asia de criminalu in afirmatiunea mea, ca ocasiunea de a ne dā ceva in schimbulu coronei ce i amu oferit u lipsit uca principelui Carolu. Asi si pututu dice acesta fara a lipsi de respectu insusi unui Napoleon I. seu unui Fridericu celu mare; ca-ci si geniul are nevoie de ocasiuni spre a se produce. Nu potu der' presupune acestor interuptiuni altu scopu decatu acel'a de a me deconcerta.

Din norocire suntu obicinuitu cu ele si n'am a me teme, ca ele me voru face a perde sirulu ideilor ce -mi propui a esprime.

Candu amu luatu asupra mea sarcina de a tracta acesta cestiune, scieamu, o mai repetu, ca indeplinescu o detoria ingrata si ca acum asupra mea o respundere, pe care nu -mi va fi datu a o impartii cu altii. Nu ceru der' nici sympathii, nici adesiuni, totu ce ceru este se se respecte in persoana mea libertatea cuventului, pe care eu o voi apară-o totudéun'a in persoana chiaru a adversarilor mei cei mai declarati.

Diceamu, ca acesta scrisore e apocrifa. Ea e apocrifa; ca-ci intra in domenulu imposibilitatilor morale; ca-ci a i dā credimentu este a pune in indoiela insusi fagaduelele, insusi juramentele cele mai solemne.

Ea este aprocrifa, pentruca dea nu este semnalul seu preludiulu unei abdicationi apropriate, ea

este culmea nedibaciei; ca-ci nu face decatu a sgu-dui credinti'a in durata starei actuale de lucruri si a infacișat ca unu ce cu totulu precariu aceia ce noi amu voitul stabili.

Parasirea érasi a tieriei in impregiurarile critice de astadi si facia cu evenimentele grave ce se desfasura in afara, ar' fi, si potu dice acest'a fara siéla, — ca-ci faptulu, suntu incredintiatu, nu se va produce nici odata — ar' fi dicu unu actu de desertiune, unu actu de inalta tradare.

In Anglia, in acea tiéra ce ar' trebui se ne slugésca de modelu in materie de constitutionalismu, este o acsioma in dreptulu publicu, ca regele nu poate abdicá unilateralu, adica fara consimtimentul parlamentului. Deja reuvoirii insinuiescu, ca in cugetarea si in consiliele unoru puteri, tier'a nostra ar' fi destinata se faca obiectulu unui tergu, si ca numai pentru ca acestu tergu se nu se faca suptu firm'a Hohenzollern s'ar fi hotaritul acesta abdicatione; pe candu noi amu fi fostu din contra in dreptu a speră, ca acelu nume va fi pentru Romanii in timpii turburati de astadi aceia ce este in timpu de resbelu pavilonulu, care acopera marf'a si o pune la adaptostulu atacurilor corsarilor ce ar' lacomi la dens'a.

Acesta scrisore este apocrifa, pentruca nu acel'a, care -si botéza pana si copii in legea nostra, care consimte intr'unu cuventu la celu mai mare sacrificiu ce unu parinte poate face interesului publicu, ar' putó hrani asemenea cugetari, si nu in virtejulu jocului si la suntele magice si electrisatore ale musiciei, unu domnu -si ia diu'a buna dela unu poporu.

A intreprinde fundarea unei dinastii si regenerarea unei natiuni, marirea si fericirea ei, acesta presupune o cugetare si o vointia mai presusu de comunu.

A lnă asupra sa o asemenea sarcina si a se descuragiá dela inceputu, a se descuragiá, facia cu cea d'antaiu contrarietate, este a se pune in rondu unoru ambitiosi vulgari, si acesta suntemu bine incredintati, nu va fi casulu Domnitorului nostru. A face lucruri usiore nu este érasi midiu-lucu de a se ilustrá.

Unu principiu ce are consienti'a misiunei sale, o cugetare si o anima mai inalta, chiaru candu vede tota silintele sale tradate, chiaru candu a ajunsu a perde si ilusiuni si sperantie, chiaru candu a desertat cup'a de amaratiuni pana la drojdii, — ceea ce nu poate fi nici odata casulu cu unu poporu blandu ca romanii, — totusi mai bine decatu a deserta rusinosu prefera se móra ca Macsimilianu la postulu seu si atunci in lipsa de altu ceva legatéza o pagina gloriosa istoriei (applause, ilaritate).

Observu cu intristare, ca dea pentru unii acesta cestiune este o ocasiune de asi face detori'a catra tier'a, pentru altii ea este o ocasiune de a face reclame la adres'a palatului (applause).

D. Al. Sturza: La mine v'ati adresatu?

D. N. Blaremburg: Me adresezu la cei ce me intrerupu cu murmur si risuri, si dea sunteti dintre acesti'a lucrulu ve privece.

D. Al. Sturza: Afara din camera ve voi respondu (sgomotu).

Voci: Aici se se respundia, in facia natiunei, er' nu din dosu.

D. N. Blaremburg: Ori unde veti pofti de Sturza.

D. presedinte: Dloru, ve rogu se fiti pacienti si se faceti tacere.

D. N. Blaremburg: A domni, a guverná este pentru unu spiritu ceva mai inaltu, pentru o anima bine pusa, a imolá propri'a sa fericire fericirei generale, este a nu mai trai decatu pentru poporulu seu, este a face abnegatiune complecta de sine, int'r'u cuventu a nu -si mai apartiene.

Regalitatea, a disu unu oratoriu cunoscetu, nu este unu cortu intinsu pentru somnu; si unu altu cugetatoriu a adaugatu, ca a domni este a ave re-spundere de suflete.

Der' dea o sarcina este lesne, si mai alesu scutita de grigi si de primejdii, este acea de domnu constitutionale. Aici insusi inactiunea este in tesa generale singurulu pretiu alu irresponsabilitatii si inviolabilitatii celei mai absolute pana si a afectiunii numerulni celui mai mare. Catu pentru pretins'a nostra seracia morale, catu pentru lips'a de virtuti civice, in reportu cu alte popore, modulu, cu care ne-am strecarat, in cursu de secole, din dificultati ce au amportat alte popore, dovedesce in destulu, dea in Romani'a au fostu vredodata diseta de animi si de intelligentia (applause).

Vomu ave preste pucinu ocasiunea de a dovedi, si acesta intr'unu modu stralucitoriu, dea si din punctulu de vedere alu moralitatei, tierile ce

ni se oferu de modelu suntu multu mai inainte de catu noi.

Catu pentru inguvernabilitatea nostra, este, celu pucinu pana eri, numai inversulu, inversulu singuru, care este adeverat. Si care este in cele din urma progresulu, la care tier'a s'a refusat in acesti cinci ani, la care se face alusione? Asia d'er', chiaru déca mi s'ar dovedi, — ceea ce nu potu admite — ca acea scrisore ar' fi autentica, eu chiaru atunci voi persista a dice, ca ea a fostu smulsa domnitorului, ca domnitorulu in acelu momentu a fostu circuvenit si oprimatu, ca ea nu esprima nici cugetarile nici simtiemintele acestuia.

Ca-ci nu trebui se se vite, ca dea suntem atasiati la domnitoru si dinasti'a sa, este numai in conditiunile din adresa; ca, dea tienem la domnitoru si la dinasti'a sa, este inse ceva, la care tienem si mai multu, la care tienem mai presus de tot, este **nationalitatea, demnitatea si libertatea nostra** (applause) si n'ar puté fi o mai mare nedibacie, o mai mare crima decatu a ne pune, in impregiurarile de facia, in dureros'a alternativa de a alege intre aceste lucruri, de a ne dovedi, ca ele au devenit incompatibile (applause).

Dea ceva este nou si dea ceva este vechiu, apoi noua este dinasti'a si vechia Romani'a, si aspiratiunile ei vechi de 15 sau 17 secole! . . . (applause). Nu este érasi libertatea, care este o importatiune strina si unu bunu octroiatu.

In sfersitu me resum si dicu:

Dea, prin imposibilu, acesta scrisore ar' fi adeverata; dea ea ar' tradá cugetari ascunse in contra libertatilor consantite si juate, atunci declaru susu si tare, ca me inscriu, inca dupa acum, in falsiu in contra ori carei atingeri ce li s'ar aduce! Mai multu: juru a nu me supune nici odata, der' nici odata! acelora legi! . . . (applause).

Domnilor, mai inainte de a parasi acesta tribuna, si spre a-mi indeplini pana in capetu detori'a, se-mi permiteti a ve dā citire unei motiuni, in care amu formulat conclusiunile mele, de si marturescu cu frachetia, ca motiunea mea risca poate a nu intruni nici cele cinci subsemnaturi regulamentare:

„Propuu ca camer'a se declare, ca nu poate considera acea scrisore decatu ca apocrifa si ca, protestandu din nou de atasiamentul seu inalterabilu la constituinea ce ne-am datu, in deplin'a nostra autonomia, trece la ordinea dilei.

(Semnat) Blaremburg, A. Arionu, T. Dobrescu, Sihleanu, Caramaliu, Eug. Ghica.“

D. Ionu Ghica, primu ministru si ministru de interne, declara, dea camer'a s'ar suu la diapsosulu (acordulu) dlui Blaremburg, dloru n'ar ave decatu se parasi sal'a de siedintia.

Amu citit u si noi acea epistola publicata de mai multe diuarie.

Ea pare scrisa intr'unu momentu de adunca mahniere, precum se intempla fiacarnia candu, cugentandu la tier'a lui, atatu de bine insastra de Dumnedieu, crede, ca lucramu prea incetu spre a i dā tota splendorcea, la care doresce se o védia catu mai **curendu** ajunsa.

Incungurandu cu totii tronulu cu iubirea si respectulu nostru, intarindune pe calea constitutionala in patriotismulu nostru, prin concordia si infratire, vomu face se renasca in tota animele credinti'a in viitorulu celu mai mare si fericit u alu Romaniei.

Aveemu convictiunea, ca astfelui vomu vedé ori ce descuragiare si mahniere schimbanduse in incredere si sperantia.

Astadi aveemu tota cuvintele a crede, ca idei, care ar' puté se ne puie in neliniste, nu mai ecista.

D. Aristide Pascalu aréta, ca de candu a citit u si nici nu l'a autorisatu a crede, ca e aprocrifa.

Domnitorulu n'a negat'o.

Epistol'a nu pare a fi scrisa fara voi'a Domnitorului: ea a fostu menita chiaru se fia data publicitatii. Ca romanu a fostu mai satisfacutu se o védia publicata, decatu ca ea se fia tienuta ascunsu, ca-ci e bine ca natiunea si suveranulu se-si cunoște simtiemintele, si scrisori'a ne-a pusu in poziție se cunoștemu ce e in anim'a Domnitorului.

A ajunsu se fia in traditiunile nostre, se scim si cugeta domnulu.

Dupa mai multe secole de suferintie, romanii in 1866 voia se-si dè o organisație nationale si pusera pe Carolu de Hohenzollern in capulu tieriei. Candu elu primi acesta misiune, toti credeau, ca va fi pentru noi unu Bernadotu: dovada e conduit'a

Marei Sale in ultimele dile ale resbelului, candu impreuna cu romanii, sympathisa cu Francia.

Indata esi acea epistola: o discurgiare.

Ministeriul e constitutionale.

Care d'r' e cau'sa ce a inspirat acele idei? Ce mana sacrilega a adusu ruperea intre trecutu si presente?

O mana straina?

Nu, ca-ci — ori catu de puternica — ea n'ar fi pututu face acésta.

Man'a impia este o mana din intru. Guvernele trecute, impuinduse la putere contra natiunei, au adusu impedecarea prosperarei, au aratatu Domnitorului, ca natiunea nu e primitoria de progresu si libertate, si acésta a facutu pe Domnitorul se creda cele ce spune prin epistola, ca adica romanii suntu incapabili a se guverná de sine, si nu se lasa a se guverná nici de altii.

Dsa propune o motiune că adunarea, esprimandu incredere in mantienerea constituutiunei, trece la ordinea dilei.

D. generalu Florescu constata, ca faptulu e forte nenorocitu; inse cestiunea e asia de grava, incatu modulu de a o tractá face a se aduce consecintie si mai grave asupra tieriei.

D. N. Blaremburg a comparatu pe M. Sa cu Macsimilianu. Acésta idea a fostu nenorocita. Romanii nu suntu capabili a face ce s'a facutu cu Macsimilianu (sgomote).

D. Florescu termina, aratandu, ca este demnu că unu suveranu se móra in fruntea tieriei pentru apararea ei, ér' nu că Macsimilianu...

D. Eug. Ghica: O mai credeti adi, dle generalu? Si eu amu credut'o, d'r' adi nu mai credu (sgomote).

D. primu ministru: Tóta camer'a a protestata in contra acestoru vorbe.

D. Florescu termina, propuindu că se se termine mai iute discusiunea.

Se citesce propunerea dului Nic. Blaremburg.

D. Cogalniceanu citesce dela tribuna propunerea urmatória:

Aduncu miscata, camer'a in urm'a esplicatiunilor date de ministrii, esprima devotamentului seu catra tronu si dinastia, care suntu garantate de constitutiune, si, pline de incredere in viitorul tieriei, hotarita a remané neclintita in constituutiune, trece la ordinea dilei.

„Lascaru Catargiu, Cogalniceanu, Dr. A Fetu, Dimitrie Ghica, G. Costaforu, G. Chitiu, N. R. Lucesteanu.”

D. Cogalniceanu apoi mai adauge, ca d'oue idei mari au ingrigit ucamer'a: ca ducerea Mariei Sale ar' aduce tieriei multe pericule, in facia positiunei din afara; a d'oua este, ca tiér'a tiene la constituutiunea ce si-a datu. Dsa aréta totudeodata ca a trecutu timpulu candu strainulu se amestecá in afacerile nóstre; propunerea ce presenta impacă tóte dorintiele, de a respectá constituutiunea si dinasti'a, care face parte din constituutiune.

D. Dem. Ghica Comanescianu impartasisce ide'a din propunerea dului Cogalniceanu, care aréta respectu catra dinastia, d'r' nu impartasisce si ide'a de a se mantiené constituutiunea de adi. ... (Sgomote, proteste).

D. Comanescianu urmáza a spune, ca considera constituutiunea prea naintata pentru tiér'a nóstra si va aratá motivele de ce.

(Sgomote continue.)

Voci: Nu discutam constituutiunea!

D. Ghica: Legile si constituuti'a trebuie se fie in reportu cu instructiunea tieriei; tiér'a nóstra nu e destulu de naintata spre a puté usá de drepturile si libertatile din constituutiune; ele prin urmare se prefac in abusu si licentia; pentru aceste motive d'r' e in contra ideei de a se mantiené constituutiunea. (?) Romanu ?! (Va urmá.)

Cronica esterna.

Wilhelmshöhe 11 Febr. Proclamatiunea lui Napoleon catra francesi dice: „In facia desastrului tieriei, imperatorele nu pote se taca. In momentulu captivitatii mele nu puteam tractá despre pace. Amu lasatu că guveruulu regentiei, residendu in Parisu, se decida déca continuarea resbelului erá necesaria. Se putea inca evitá grosav'a nenorociriloru nóstre; déra atunci insurectiunea isbuini; imperiulu fù returnatu: Lasandu la o parte justele mele resimtiamente, amu facutu urari pen-

tru succesulu apararei nationale. Acum, ca orice sperantia de victoria a disparutu, a venit timpulu de a cere comptu usurpatorilor. Catu pentru mine, sdrobitu de atata injustitia si amari deceptiuni, nu vinu astazi se reclama nesce drepturi, pe cari de patru ori in 20 de ani mi le-atii conferit. In facia calamitatilor ce ne incongióra nu este locu pentru o amicitiune personale; d'r', pe catu timpu poporulu intrunitu regulat in comitii, nu va fi manifestatu vointia sa, detori'a mea, că adeveratu representante alu natiunei, va fi de a me adresá natiunei si de a i dice: totu ce este facutu fara participarea vóstra directa, este nelegitim; nu este decat unu guvern emanandu din suveranitatea nationale, care, inaltianduse mai pre susu de egoismulu partitelor, se aiba puterea de a vindecá ranele vóstre, de a redeschide animele vóstre sperantiei, precum besericile profenate rugatiunilor vóstre si de a aduce ér' in sinulu tieriei munc'a, concordia si pacea.”

Londonu 9 Febr. Discursulu reginei constata armistițiulu intre Francia si Germania, dice inse, ca resbelulu va puté incepe din nou preste cateva dile, afara numai déca moderatiunea si prevederea voru animá pe beligeranti. Anglia observa o stricta neutralitate si spera, ca o pace compatibilă cu onórea si securitatea ambelor natiuni va ave locu; spera asemenea, ca resultatulu conferintiei va fi mantienerea dreptului publicu, politicu generale alu tractatelor, si ca revisiunea acestoru tractate se va face intr'unu spiritu de conciliare spre a probá cooperatiunea cordiale a puterilor in privintia Orientului. — „Mon.”

Varietati.

† **Ioane Brote**, proprietariu si membru al comunitatii sibiane, au reposatu dupa grele si lungi suferintie Marti in 26 Ianuariu a. c. in etate de 52 de ani, despre ce face prea intristat'a familia scire.

Osamintele repausatului se voru ingropá Joi, 27 Ianuariu la 1 óra dupa amédi in cinterimulu gr. or. de aici.

Resinari in 26 Ianuariu 1871. — „T. R.” — (Pedagogia si didactica.) Cursu liberu la universitatea din Bucuresci de Grigoriu Grandea. Fiacare prelegere se va tipari in brosura. Aici, cari voi se aiba cursulu completu, unu volumu că de 800 pagine in 8, voru scrie prin posta tramițiendu si pretiulu de 15 lei noi, adica $7\frac{1}{2}$ fl. Abonatiloru „Albinei Pindului”, cari si voru platí abonamentulu pre unu anu, se va dà gratis. Cererile se voru adresá in Bucuresci, strat'a Stelea Nr. 4 la dlu Gr. H. Grandea. —

— Bosak, altfeliu Hauke, unu gen. polonu in armat'a lui Garibaldi cadu in bataia de aproape de Plompiere că unu Leonida. Garibaldi scrie despre elu intr'o ordine de si din 26 Ian. asia:

„Poloni'a, painentulu eroismului si alu martirului, a perduto acum pe unulu din cei mai bravi copii ai sei, pe generalulu Bosak.

„Acestu siefu alu primei nóstre brigade din armat'a Vogesiloru a voitu se se asecure prin elu insusi despre apropiarea inimicului spre Val-de-Suzon in diu'a de 21 curente, si rapedienduse cu vre doispre diece din oficirii si militarii lui in acea parte, a voitu, — bravura neaudita, — se opréscă o armata cu o mana de bravi.

„Acestu Leonida alu timpiloru moderni, atatu de bunu, atatu de iubitu de toti, va lipsi in viitoru democratiei universale, pentru care erá unulu dintre cei mai ardinti, luptateri, si va lipsi mai cu séma nobilei sale patrie.

„Republica se adopte pe veduv'a si pe copii acestui erou.”

— Titlurile nouui imperatu alu Germaniei. „Noi Guillaume I., din gratia lui Dumnedieu imperatu Alemania, regele Prusiei, duce suveranu si supremu alu Silesiei si comitatului de Glatz, marele duce alu Rhinului de diosu si de Posen, duce de Sacsa, d'Engern si de Vestfali'a, de Gueldre, Magdeburg, Cleves, Juliers, Berg, Stettin, Pomerani'a, alu Caltuobeloru si Wender, alu Mecklemburgului si Grossen burgrafu de Nurenberg, landgrafu de Thüringen, margrafu celui de susu si de diosu Lu-

sesu, principe de Orange de Neufchatel si de Väleninu, principe de Rugenu, Paderborn, Halberstadt, Münster, Minden, Cammin, Wender, Schwerin, Ratzburg, Moers, Etschfeld si Erfurtu, comite de Hohenzollern, comite principe de Henneberg, comite de Rupin, dela Marsiu, de Ravenburg, Hohenstein, Tecklenburg, Schwerin, Lingen, Sigmaringen si Wehringen, Pyrmont, domnulu tieriloru de Rostock, de Stargardt, Lauenburg, Ruttow, Haigertoch si Werstein.”

Vien'a 15 Febr. O ecsundare infricosiata in Vien'a! Partile ei Alsergrund, Leopoldstadt si Landstrasse se asta susu ecsundate. Claille de ghacie adunata au casiuunatu abaterea apei intru atata, incatu si piaci'a cea mare a Vienei nu remase nemenintiata. In Leopoldstadt ap'a trece inaltinea de 7 petioare, tóte localitatile parteru, bolte, magazine, curti pline de apa, marf'a nimicita. Unu vaietu si o tristetia nemarginita, frica nespusa de periculu si mai mare din cauza, ca gliaci'a se totu adunare fara a se desfunda in cursu liberu. La puntea lui Ferdinandu ajunse apa la 17 petioare. O icona inspaimantatoria de amenintiare diluviala, si dela 11 Febr. amenintarea unui mai mare periculu totu cresce. E minune, ca o Viena, unde se tragu tóte bogatiile monachiei, inca n'a venit in stare a se preservá de asemeni pericule prin mesuri sigure si opere gigantice.

Schmerling e denumitu presiedinte in cas'a de susu a senatului imperiale.

Din f. ministeriu -si dedera mai multi insi dimisiunile, din cauza, ca nu voru a fi condusi de ministrii noi, anumitu de alu cultelor. Dualistii dicu, ca acestu ministeriu e puntea la o alianta cu Rusia si reactiunea e aici, pote si cium'a dualismului si a incordatei suprematisari.

Austri'a nu va fi tare si mare, pana candu nu va pune in pracsu realissima § 19 din constituutiune, fara rezerva si exceptiune, proste tóte monarchia. —

Novissimu. Bordeaux 16 Febr. Una propunere de resolutiune in adunarea nationala cere, ca Thiers se se numésca chefu alu puterei executiive a republicei francese sub control'a adunarei nationale. Mane se va pertracta.

Versailles 17 Febr. Armistițiulu s'a prelungit numai pana in 24 si s'a estinsu acum si in ostu, dupace Belfortulu a capitulatu; inse, onore! garnisonei, ca cu intréga armatur'a forturilor si cu tóte onorurile militari esira eroii garnisonei de 12 mii.

Parisu 12 Febr. Diuariulu „Mon. d'ordre” publica antaiulu resultatul scrutiului, care este:

Louis Blanc cu 102.000 voturi, Gambetta cu 99.000 voturi, Victor Hugo, Garibaldi, Rochefort, Quinet, Delescluze, admiralele Saisset, Scholcher, Joigwayr (?), Pothuau, Locmaroy (?), Bernard, Pyat, Gambon, Brisson, Floquet cu 51.000 voturi.

Adunarea nationale a procesu la validarea titlurilor deputatiloru, reservandu-si decisiunea in privintia alegerei principelui de Joinville si a prefectilor. —

Cremieux a demisionatu. —

Indreptare: In Nr. tr. column'a 3, col. 1, seriea 18 citesce scremetulu. —

CURSURILE

la borsa in 17 Febr. 1871 sta asia:

Galbini imperatesci	—	5 fl	82	cr. v. a.
Napoleoni	—	9 "	88	"
Augsburg	—	121	—	"
London	—	123	65	"
Imprumutulu naționalu	—	58	90	"
Obligatiile metalice vecchi de 5%	68	—	—	"
Obligatiile rurale ungare	79	25	—	"
" temesiane	77	—	—	"
" transilvane	75	—	—	"
" croato-slav.	83	25	—	"
Actionile bancii	—	719	—	"
" creditului	—	251	80	"